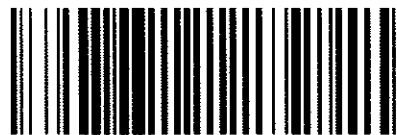

KARANTÉNOM TÖRTÉNETE

BP0200004127

avagy „Nem fogsz nyerni!”- képzeletbeli levél a koronavírushoz

67715
2020 OKT. 15.

Magyarországi Közigazgatási Reformoperatív Igazgatóság

Kedves Koronavírus! (a „kedves” törölve, mert nem vagy az.)

2020 OKT. 15.

Tisztelt Koronavírus! (a „tisztelt” is –hasonló okból)

XIII/531-2

Figyelj, Koronavírus! (ez jó lesz. Van egy kis fenyegető árnyalata.)

.....szám

ea

Melléklet: 1 db

Előadó: Ulmet
Vignés

Eljöttél hozzánk, bár nem hívtott senki. Alattomosan férköztél be közénk. Először Kína. Aztán Európa. Amerika. Majd az összes kontinens. Csupa rossz dolgot hoztál. Fertőzöttél, betegek, halottak. Nézzük a tévét, hallgatjuk a rádiót. Rémtörténetek, a bergamoi kórház szörnyű képei. Emelkedő grafikonok, színes térképek mutatják, hol, merre jársz, milyen erővel támadsz.

És miattad minden megváltozott. Először el sem akartuk hinni, hogy ilyesmi megtörténhet. Aztán megrémültünk. Utána azzal nyugtattuk magunkat, hogy a világtörténelemben volt már pestisjárvány, kolera, spanyolnátha, madárinfluenza, SARS. Majd csak eltűnsz te is. De nem így történt. Nyáron kicsit enyhült a szorítás, aztán újra támadtál.

Most azt gondold, hogy jól megijesztettél bennünket. Hát, ez igaz. Elismerjük, hogy nem vagy könnyű ellenfél. Nem becsüljük le az erődöt. De vedd tudomásul, hogy nem akarunk és nem is fogunk állandó félelemben élni. És lesheted azt is, hogy depressziósak legyünk!

Jobb, ha tőlem tudod meg: nem jók az esélyeid. Bármikor elkészülhet az oltóanyag és a gyógyszer ami megvéd minket és meggyógyít, ha mégis meg tudnál betegíteni. Addig meg mindent megteszünk, hogy távol tartsunk téged magunktól és másoktól. Ne legyenek illúzióid... egyre jobban kiismerjük a természetedet. Maszkot viselünk, kezet fertőtleníttünk, betartjuk a szociális távolságot, nem megyünk zsúfolt helyekre, rendezvényekre. Lelassítottad az életünket, de kiderült, hogy nem vagyunk gyengék, tehetetlenek, kiszolgáltatottak. Nem bizony!

Nem vagyunk magunkra hagyottak, akkor sem, ha egyedül élünk. A gyerekeink távol, sok ezer kilométerre tőlünk, napi segítséget nyújtani nem tudnak. De itt maradtak az ő barátai, a fiatal szomszédaink, a volt tanítványok, akiktől a karantén első pillanatától kezdve sok-sok telefon, e-mail érkezett és mindegyikben azt kérdezték: mire van szükségünk, mit hozzanak, miben tudnak segíteni. Erre persze, nem gondoltál, igaz?

Kialakítottuk az új életstratégiánkat. Laza, de nagyjából ismétlődő napirend. Ételpészítés, rendrakás, mosás, vasalás. A tornát vagy jógát otthon, video segítségével csinálhatjuk. Reggel vagy este ki lehet menni sétálni, mikor már alig vannak az utcán. Vásárolni is mehetünk, kivárva a kevésbé zsúfolt időszakokat. Olvashatunk, tévét nézhetünk, böngészhetünk, esetleg dolgozhatunk a számítógépen. Mennyi kreatív ember és okos ötlet van!!! Amikor a járvány kezdetén nem lehetett maszkot kapni, pillanatok alatt megjelentek a

szabásminták, a pontos útmutatók, amelyek alapján az is készíthetett magának, aki soha nem vett varrótűt a kezébe. Azt is olvastam, hogy a művészek „házi” koncerteket adnak hogy egy-egy lakóközösség az ablakból vagy az erélyről élvezhesse az előadást. Szerinted ez a félelem jele? Hát nem.

Az is igaz, hogy aggódunk a gyerekeink, unokáink miatt, akiket nem tudunk megölelni és nem tudunk nekik segíteni sem. Illetve ez így nem teljesen igaz. Tudunk! Lehet mesét mondani akkor is, ha az óvoda New Yorkban él. Egyik barátnőm, aki matematikus, a Brüsszelben élő iskolás unokájának matekot magyaráz és órát tart előre meghatározott időpontban. Én is bármikor szívesen felmérem annak a tudását, aki nyelvvizsgára készül és bármit kérdezhet is. Annyi tudás és tapasztalat halmozódott fel bennünk, nehogy egy nyomorult koronavírus ezt belénk fojtsa!

Van egy internetes csoport: „Régiségek” a neve, az alcíme : „Idősnek lenni jó”. Egyik volt kolléganőm hívta fel rá a figyelmemet. Öröm olvasni és persze, be lehet kapcsolódni is, akár kommentekkel. akár fotóval, akár egy gondolatébresztő ötlettel vagy írással. Szólunk egymásnak, ha valami érdekes könyv, szép kiállítás, megnézni való film akad.

Hatalmas erőt ad, hogy mások ugyanebben a helyzetben vannak, hogy mindannyian megharcolunk azokkal a nehézségekkel, amiket ránk szabadítottál. Tudod, mit hagytál ki a számításból? Hogy a közös ellenség (vagyis te) léte olyan, mint a jó kenyérben a kovász: összetart bennünket. Nemcsak a túlélésre játszunk. Majd ha te eltakarodtál az életünkből, ezek a közösségi értékek akkor is megmaradnak. Akkor is, ha már nem lesz vészhelyzet.

El kell ismerni, hogy alaposan felkavartad az állóvizet. És ebben pár dolog jó is volt. Például kiderült, hogy az otthonról végzett munka nem ördögtől való ötlet, mint ahogy a rész munkaidő sem.

Hát, koronavírus, ehhez tartsd magad. Még egy darabig jelen leszel az életünkben, de amennyire lehet, elhatárolódnak tőled. Nem szeretünk és nem fogjuk sajnálni majd a távozásodat sem. A hírek és előrejelzések szerint ez nyár elejére várható.

Hiába próbálkozol. Vigyázunk magunkra. „Fentről” is vigyáznak ránk: kapunk folyamatos tájékoztatást, segítséget, ha kell.

Tulajdonképpen kevés dolgunk maradt: türelmesnek és kitartónak kell lennünk. Megőrizni testi-lelki egészségünket és a jókedvünket.

Hiába erőlködsz, nem túl jók az esélyeid... Szóval, vigyázz magadra.

A mielőbbi viszont nem látásra!

P.S. Ha esetleg jól magamra haragítottalak ezzel a levéllel és valamiképpen mégis meg tudnál betegíteni, akkor meg azt üzenem: nem én vagyok az egyedüli, aki ezt gondolom. Mindenkit nem tudsz „kiiktatni”....

JEIGE: „DEKAMERON 2020”